TREI MEDALII
la campionatele mondiale de la Havana
CARE PREVESTESC MEDALIILE OLIMPICE

Martorii oculari nu încetează în a susține că această primă ediție a **campionatelor mondiale de box amator, de la Havana, a demonstrat un progres indiscutabil în pugilismul lumii.** Turneul olimpic de box de la München nu mai este decît un punct de referință statistic, pentru că în doi ani de zile s-au putut înregistra importanți pași înainte.

Din nou învingător asupra polonezului Tomczyk : Simion Cuțov

În primul rînd se constată **lărgirea considerabilă a zonelor geografice de influență**, înțelegînd prin aceasta acele părți ale lumii **în care boxul amator, maturizat, începe să se manifeste**, fără timiditate, **tot mai elocvent.** Simpla parcurgere a listei proaspetelor campioni mondiali sau — și mai grăitor — a semifinaliștilor competiției, arată **consacrarea definitivă** (în special datorită Cubei) **a boxului din America Latină**, precum și **ascensiunea impetuoasă** — cu un avertisment — **a boxerilor africani în elita mondială.** Și încă, aici, ar trebui să menționăm o recreață pentru capitolul pugilismului asiatic, absent la Havana, și despre care vom avea vești mai proaspete abia după încheierea Jocurilor sportive asiatice de la Teheran.

Pe parcursul competiției, boxerii români au susținut 23 de meciuri, din care : au cîștigat 12 și au pierdut 11. Cele 12 victorii au fost realizate de 6 boxeri, cei mai productivi (cu cîte 3 victorii) fiind **C. Gruiescu, S. Cuțov** și **A. Năstac.** Un număr mai mare de victorii n-au obținut decît Cuba (13), U.R.S.S. (30) și S.U.A. (15).

Din cele 12 victorii românești, 3 au fost obținute înainte de limită, și 8 cu decizii unanime (5—0 și 4—1). În schimb, din cele 11 înfrîngeri suferite de boxerii români, 7 au fost dictate strîns (cu două ori 1—4) sau la extremă limită (de cinci ori 2—3) !

Printre învingătorii boxerilor români figurează 3 campioni mondiali, 3 vicecampioni mondiali și 2 campioni europeni !

CLASAMENTUL FINAL PE MEDALII : 1. Cuba 8 medalii, 2. U.R.S.S. 8 m, 3. S.U.A. 4 m, 4. Iugoslavia 3 m, 5. România 3 m.

CLASAMENTUL FINAL PE PUNCTE : 1. Cuba 19 p, 2. U.R.S.S. 14 p, 3. S.U.A. 7 p, 4—5. Iugoslavia și România 5 p, 6—7. Uganda și Porto Rico 4 p.

POTENTIAL DE LUPTĂ RIDICAT

Pentru că am vorbit de candidații la medalii, trebuie să spunem că evoluția lor la Havana îi îndreptățește ca boxerii români să se considere printre acestia. Firește că pînă la laurii olimpici mai e cale lungă, dar nu e de neglijat împrejurarea că **într-o companie extrem de valoroasă,** cum a fost cea de la campionatele mondiale **pugiliștii noștri au dovedit calități remarcabile și un potențial de luptă foarte ridicat,** chiar și atunci cînd — dintr-un motiv sau altul — nu au izbîndit în ring (sau pe buletinele judecătorilor).

O sumară analiză a comportării boxerilor noștri la Havana confirmă această afirmație, întemeiată și pe **valoarea bună a garniturii prezentate, pe valoarea de ansamblu a echipei românești.** Antrenorul emerit **Ion Popa** susține că nu are de făcut nici cel mai mic reproș nici unuia dintre elevii săi. Dimpotrivă, după întoarcerea în București, au fost scoase la iveală cîteva exemple, pe care oficialii români le-au numit **„cazuri de eroism sportiv". Gabriel Pometeu,** de pildă s-a urcat în ring după ce zăcuse 5 zile pe un pat de spital cu colici renale ! Înainte de a-l înfrunta pe Rufat Riskiev (pe care presa locală l-a poreclit „ținul din Tașkent"), **Alec Năstac** avea pometul sting tumefiat pînă la închiderea ochiului, și totuși a acceptat să intre în ring ! Însuși fănărul **Simion Cuțov** a suferit de-a lungul competiției de dureri dorsale.

Printre băieții noștri au fost, desigur, și unii care au părăsit prea devreme întrecerea. **Marian Lazăr** și debutantul **Damian Cimpoiesu** s-au luptat fără cruțare cu campionii europeni Aldo Cosentino și Marian Benes. **Remus Cozma** a plătit bir scump dorinței de a cîștiga cu tot dinadinsul, pentru că — deși conducea la puncte meciul cu Stephen Muchoki — „a intrat la bătaie" în ultima repriză... **Sandu Tirilă,** consecvent unui obicei mai vechi, nu a urmărit decît lovitura de grație și tot căutînd-o... s-a văzut încrucișat la puncte. Cea mai grea soartă a avut-o **Costică Dafinoiu,** care nu s-a speriat însă de faima campionului olimpic și european (și mai tîrziu al lumii) Mate Parlov și nici nu a dezarmat după ce a fost trimis de două ori la podea, ci a continuat să lupte cu o admirabilă voință și cu un ritm în lovituri cu totul fesit din comun la semigrel, epuizîndu-l pe marele campion iugoslav și punîndu-i în încurcătură pe arbitri (decizie cu 3—2 ?). După acest meci, ziarul local **„Granma"** a scris despre Dafinoiu că **„este un pereche prin care nu se poate trece"**, iar comentatorul **Iglesias** l-a numit, la radio-televiziunea cubaneză, **„favoritul nr. 1 pentru Montreal".** În același timp, ziaristul spaniol Jacinto Perez-Garcia l-a desemnat pe **Constantin Gruiescu** printre cei mai tehnici boxeri ai campionatului.

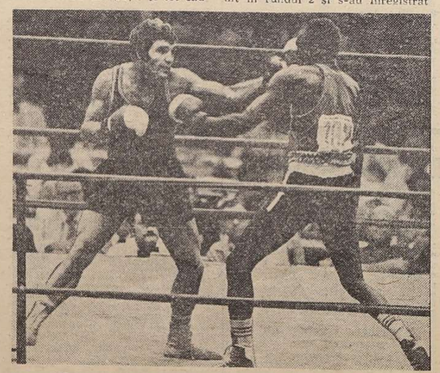

Kenyanul Dula va simți forța atacului lui Alec Năstac

UN CALENDAR MINUȚIOS

Aprecieri măgulitoare, ca acestea din urmă, nu sînt însă, firește suficiente pentru a întemeia pregătirile extrem de importante în vederea viitoarelor Jocuri Olimpice. Prima și probabil cea mai urgentă dintre sarcini este **întocmirea unui calendar competițional intern și international extrem de minutios** (udecat pentru toți candidații **la lotul olimpic.** Boxerilor cu mai multă experiență trebuie să li se rezerve un program mai puțin încărcat, permițîndu-le o relaxare necesară și impunîndu-le doar o utilă și obligatorie menținere permanentă a capacității fizice generale. În acest fel, se poate îndeplini și dezideratul rulării mai frecvente a tinerilor aspiranți. Se poate merge, pe această linie, tinzînd la **a concepe participarea la campionatele europene din 1975 cu o formație de perspectivă,** în așa fel încît potențialul selecționabililor olimpici să rămînă intact, iar lotul să poată fi îmbogățit cu eventualele revelații de ultimă oră. Chiar de pe acum sînt tineri ca **Florian Ghiță, Carol Hajnal** sau **Mihai Donciu** (de la Piatra Neamț), care pot fi luați sub observație.

Concentrarea atenției asupra planului de pregătire pentru Jocurile Olimpice de la Montreal, din 1976, trebuie conexată cu **grija tehnicienilor pentru cîteva elemente conclu**zive din experienta **„Havana 74".** Aci s-a văzut **rodul aeli-mălzării :** boxerii români, sosiți din vreme și antrenîndu-se la fata locului, au suportat bine **schimbarea importantă de fus orar și de condiții climatice** Pentru obișnuirea cu ambianța metropolei canadiene, vor trebui luate măsuri corespunzătoare. Nu în ultimul rînd trebuie să atragem din nou atentia asupra necesității de **a funda exemplara combativitate a boxerilor români pe mijloace de apărare mai ferme** (să nu uităm că 2 dintre ei au pierdut la Havana înainte de limită !). Importantă este și **întărirea creștării loviturilor, sporirea eficacității lor** (reprezentantii Cubei au obținut 26 la sută din victoriile lor prin k.o., iar o proporție și mai mare de **36 la sută din totalul meciurilor disputate la Havana reprezintă suma partidelor terminate înainte de vreme).** Poate că specialiștilor le vor fi de folos și următoarele concluzii statistice : majoritatea k.o.-urilor s-au produs în prima repriză, iar cele mai multe la categoria semimijlocie ; cele mai multe abandonuri au intervenit în rundul 2 și s-au înregistrat **africani în elita mondială.** Și încă, aici, ar trebui să menționăm o recreă pentru capitolul pugilismului asiatic, absent la Havana, și despre care vom avea vești mai proaspete abia după încheierea Jocurilor sportive asiatice de la Teheran.

Este inutil să mai adăugăm că boxul european se arată capabil, prin vastul său rezervor, de surprize în fiecare sezon. Precum n-ar trebui să lase indiferent pe nimeni faptul că — de astă dată — boxerii din Statele Unite, prezentati la Havana, au părăsit obișnuitele și prestimnurile predispoziții pentru stilul dezordonat de box, caracteristic pugiliștilor profesionisti de duzină : majoritatea tinerilor americani care au evoluat în capitala Cubei au copiat parcă stilul lui Cassius Clay, bazat pe jocul amețitor de picioare, pe ritm, pe lovituri din deplasare, pe folosirea intensivă a bratului inatinst.

Asemenea constatări duc inevitabil la o primă concluzie : LUPTA PENTRU MEDALII LA VITORUL TURNEU OLIMPIC DE LA MONTREAL VA FI MULT MAI ABRUPTĂ DECÎT NE-AM INCHIPUIT. **Tradiționalii candidați la gloria olimpică vor fi împresurați de o avalanșă de noi și nestentati aspiranți.** Dacă acceptăm acest preambul (destul de realist), atunci, evident, va fi nevoie de **o și mai atentă reasezare a planurilor de pregătire olimpică pentru pugiliștii români !**

JOCURILE OLIMPICE DE LA MONTREAL
OBIECTIV PRIORITAR
AL SPORTULUI NOSTRU DE PERFORMANȚĂ

„Sper că exemplul echipei naționale de handbal va fi urmat și de sportivii din celelalte domenii, atît în confruntările din diferite competiții europene și mondiale, cît și în pregătirea pentru Olimpiada. Cred că se va ține seama de învățămintele Jocurilor Olimpice de la München și se vor face asemenea pregătiri încît la Olimpiada viitoare să obținem realmente rezultate pe măsura posibilităților și condițiilor pe care poporul, statul nostru, le creează activității sportive"

NICOLAE CEAUȘESCU

(din cuvîntul rostit cu prilejul conferirii de ordine și medalii componenților echipei de handbal a României, campioană a lumii pentru a 4-a oară)

1974, ANUL CAMPIONATELOR MONDIALE, CRITERIU DE APRECIERE A POTENȚIALULUI OLIMPICILOR NOȘTRI DE LA J.O. 1972 LA J.O. 1976

● După primele 6 campionate mondiale — de trei ori mai multe medalii și de două ori mai multe puncte decît la J.O. din 1972, la aceleași discipline

● Progresul remarcabil înregistrat arată că pregătirea intensă, științifică, dă roade bune și este necesar să se continue cu și mai multă insistență pe acest drum

După ce ultimele întreceri olimpice de la München s-au încheiat, lumea sportivă și-a îndreptat privirile spre Montreal. Acolo, în 1976, se va înfiripa din nou elita sportivă a lumii, confruntările urmînd să ateste vertiginoasa creștere a performanțelor contemporane.

După cum este cunoscut, sportul românesc de performanță a realizat în ultimele trei decenii un salt impresionant la campionatele mondiale și Jocurile Olimpice, pornind de la 2 medalii la C.M. și 2 la J.O. înainte de 23 August 1944 și ajungînd la 218 și, respectiv, 71 medalii în septembrie 1974.

Cu toată această masivă creștere, după Jocurile Olimpice de la München s-a constatat că **rezultatele obținute de olimpicii români au fost sub posibilitățile lor reale și sub nivelul condițiilor pe care mișcarea noastră sportivă le are la dispoziție.** De aceea Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. din februarie-martie 1973, cu privire la dezvoltarea continuă a educației fizice și a sportului a subliniat și **necesitatea imbunătățirii permanente a performanțelor în competițiile internaționale,** scopul final fiind acela **de a obține la Jocurile Olimpice de vară de la Montreal 1976** MAI MULTE MEDALII OLIMPICE, INCLUSIV DE AUR, decît **la Jocurile Olimpice de la München 1972.**

Pentru îndeplinirea importantelor sarcini trasate de partid, Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport a analizat în mai multe rînduri posibilitățile mișcării noastre sportive, necesitățile de îmbunătățire a activității de pregătire și a elaborat **„Programul de pregătire pentru Jocurile Olimpice din 1976".** Întreg potențialul sportului nostru de performanță — sportivi, antrenori, tehnicieni, medici — este angajat în realizarea înaltelor obiective de reprezentare cît demnitate a culorilor patriei la cea mai mare confruntare a sportului mondial, Jocurile Olimpice. Eforturile sînt dirijate pe coordonate fixate de plenara comună a Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport și a Comitetului Olimpic Român din ianuarie 1974 : **creșterea substanțială a cantității eforturi in antrenamente, concretizat într-un număr de ore care să ajungă la 1 000—1 200 într-un ciclu anual; perfecționarea procesului de pregătire, obiectivizarea acestuia. raționalizarea mijloacelor de antrenament, precizarea testelor și probelor de control specifice ; îmbunătățirea asistenței metodico-științifice și medico-sportive ; creșterea exigenței și spiritului de responsabilitate pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite ; intensificarea îndrumării și controlului în antrenamente și concursuri ; rezolvarea operativă a deficiențelor și dificultăților întîmpinate în aplicarea planurilor ; îmbunătățirea condițiilor materiale ; intensificarea muncii politico-educative în vederea mobilizării tuturor factorilor, creșterii responsabilității și îmbunătățirii disciplinei.** Pe acest făgaș trebuie să se atingă parametrii înalți ai angajamentelor pe care sportul românesc și le-a luat pentru Olimpiada anului 1976.

Efortul conjugat dă rezultate roade. Datorită condițiilor tot mai bune, îndrumării și sprijinului permanent al conducerii de partid, muncii fără preget a sportivilor, tehnicienilor și activiștilor, **la cele 6 campionate mondiale desfășurate în 1974 — pînă acum — la sporturi olimpice,** REPREZENTANȚII ROMÂNIEI AU CUCERIT DE TREI ORI MAI MULTE MEDALII ȘI DE PESTE DOUĂ ORI MAI MULTE PUNCTE DECÎT LA MÜNCHEN, DE LA 32 LA 67 ! **Handbalul (băieți), luptele libere și canotajul (feminin) s-au înscris în palmares medalii de aur.** Nici unul dintre aceste sporturi nu obținuse la München titlul olimpic, astfel că saltul valoric este remarcabil. **Alături de aceste discipline s-au impus, de asemenea, pentatlonul modern** (intrat în circuitul marilor performanțe) **și boxul** (trei medalii la Havana, față de una la München) **sporturi care se înscriu pe o linie ascendentă.** Scrima se plasează însă pe o curbă descendentă.

BILANT COMPARATIV

	J.O. 1972						C.M. 1974					
	I	II	III	IV	V	VI	I	II	III	IV	V	VI
	-	-	1	-	-	-	1	-	-	-	-	-
	-	-	1	3	-	1	-	-	1	2	-	-
	-	1	-	-	-	-	-	2	1	-	-	-
	-	-	1	-	2	1	1	-	1	-	1	2
	-	-	-	-	-	-	1	1	2	-	-	-
	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-
Total	0	1	3	3	2	2	3	3	6	2	1	2

Iată-i pe cei trei medaliați cu bronz la C.M. de pentatlon modern de la Moscova — Dumitru Spîrlea, Constantin Călina și Albert Covaci *(de la stînga la dreapta)* — *în timpul unui antrenament.*

În concluzie, se poate spune că preparativele pentru Jocurile Olimpice de la Montreal se află pe drumul cel bun. Mai sînt, desigur, deficiențe, atît în privința volumului și calității muncii, cît și a condițiilor de pregătire și evoluție. Toate acestea formează obiectivul preocupărilor majore ale Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, dar în această acțiune de ridicare la nivelul optim a evoluțiilor reprezentanților sportivi ai României se impune un efort comun al tuturor factorilor cu atribuții în domeniul sportului.

În perioada imediat următoare se încheie campionatul mondial de canotaj (băieți) și sînt programate întreceri supreme la tir, lupte greco-romane, volei (băieți și fete), gimnastică și calaic-canoe

Așteptăm de la „tricolori" performante inalte, care să întregească bilanțul rodnic al anului competițional 1974, să asigure premise de îndeplinire și depășire a angajamentelor mișcării noastre sportive pentru Jocurile Olimpice de la Montreal.

Hristache NAUM

DRUMUL SPRE J. O. '76

Pentru a participa la Jocurile Olimpice de la Montreal, formațiile trebuie să susțină calificări. Cînd și cum ?

● Echipa reprezentativă de băieți a României și-a cucerit dreptul de a participa la întrecerile de HANDBAL cîștigînd titlul mondial în martie a.c., la Berlin. Cea feminină poate obține acest drept clasîndu-se între primele 4 la ediția de anul viitor a campionatului mondial, care se desfășoară în U.R.S.S.

● Condițiile la BASCHET sînt : băieți — campioana olimpică, campioana mondială, echipa țării gazdă, primele clasate la calificări : America (2), Europa (2), Africa (1), Asia (1) și la ultimul turneu de la Montreal (3), iar la fete — campioana mondială, echipa țării gazdă și primele 4 clasate în turneul de calificare de la Montreal, din 1976.

● Echipele de VOLEI ale României pot concura la Montreal dacă : devin campioane mondiale (Mexic, 1974) sau se clasează pe locul II după campioanele olimpice, dacă devin campioane europene (Iugoslavia, 1975) sau se clasează după formațiile deja calificate și, în sfîrșit, dacă termină pe primul loc (la fete) și pe unul din primele două locuri (la băieți) în turneele preolimpice de calificare din 1976.

● FOTBALIȘTII români vor putea aspira la evoluția în turneul final al J.O. dacă vor cîștiga grupa preliminară (tragerile la sorți urmează să aibă loc), ale cărei meciuri sînt programate în anul 1975 și în prima parte a anului 1976.

● Reprezentativa de POLO a țării noastre trebuie — pentru a lua parte la turneul olimpic — să se claseze pe unul din primele 6 locuri la campionatul mondial din anul 1975 (Cali-Columbia) sau să cîștige locul I în turneul european de calificare (1976).

CANDIDAȚI LA TITLUL OLIMPIC

MAREA CONSACRARE A LUI L. ȘIMON

Cu trei ani în urmă, **Ladislau Simon** era necunoscut nu numai în arena internațională, dar chiar și în țara noastră. În 1972, el făcea parte pentru prima oară din echipa reprezentativă de tineret. În primăvara anului 1973, la C.E. de la Lausanne, concurează și L. Șimon, care prin seriozitatea sa în pregătire și Crisnic. Locul 5, ocupat atunci, a constituit o promisiune. La Universiada de la Moscova, în luna august, s-a clasat pe locul 2. La „mondialele" de la Teheran, în toamna aceluiași an, Ladislau Șimon ocupă locul 3.

Anul 1974 a constituit pentru sportivul din Tg. Mureș, momentul consacrării definitive. După ce, la Madrid, în iunie, s-a situat pe locul secund în competiția continentală, la C.M. de la Istanbul campionul român a spulberat speranțele celor mai valoroși sportivi din lume, cîștigînd de o manieră categorică titlul de campion al lumii la toate categoriile. L. Șimon este în vîrstă de 23 de ani și deține un bogat palmares. Și-l datorează în primul rînd antrenorului emerit **Francisc Bolla.** Este meritul său de a fi descoperit și lansat bacalaureatul și intenționează să urmeze cursurile I.E.F.S. Este legitimat la clubul Mureșul Tg. Mureș, unde îl are ca antrenor pe **Francisc Bolla.** Este maestru al sportului.

Pe aeroportul Otopeni, la cîteva minute după aterizarea avionului care i-a adus acasă pe luptătorii români participanți la cea de-a 13-a ediție a campionatelor mondiale de „libere", am avut o scurtă convorbire cu proaspătul campion mondial la categoria grea, LADISLAU ȘIMON.

— Cum te simți în noua ta postură ?

— *Fericit. Nespus de fericit. Am trăit dificultățile prin care am trecut pînă la obținerea titlului suprem. Acum, gîndul meu zboară mai departe. Este un titlu care obligă. Și Andiev, și alții au reușit să devină campioni mondiali. Dorința cea mai mare a mea și, desigur, și a altor concurenți a fost să-l înving pe deținătorul titlului. Pentru că atenția tuturor este îndreptată spre campioni ! De aceea, știu că-mi va fi foarte greu. Dar, sper că, alături de maestrul Crisnic, căruia îi datorez în mare parte acest succes, voi reuși să mă pregătesc la fel de bine, pentru ca aceasta să nu fie ultima mea victorie de prestigiu. Îmi doresc nespus de mult medalia de aur la J.O. de la Montreal. Acum îmi cunosc toți adversarii...*

— La C.E. de la Madrid, Seslan Andiev te-a învins prin tuș. Cum ai abordat de data aceasta lupta ?

— *La Madrid, am luptat cu el aproape trei reprize și numai o greșeală a mea, în ultimul minut de luptă, m-a făcut să pierd în condițiile cunoscute. De data aceasta mi-am adus aminte că în acel meci am avut momente în care l-am dominat și deci nu este invincibil. Așa am gîndit cînd am început meciul și hotărîrea mea l-a surprins de o asemenea manieră încît a lipsit extrem de puțin să nu-l înving prin tuș în primul minut ! Atunci, i-am simțit slăbiciunile și nu m-am mai temut. Dacă ne vom întîlni și la Montreal, știu cum trebuie să lupt cu el. Pînă atunci voi mai cîștiga în forță și, bineînțeles, în experiență.*

Mihai TRANCA

DOUĂ FETE HARNICE ȘI O BARCĂ VICTORIOASĂ

Marinela Ghiță *(stinga)* și Cornelia Neacșu

Start în finala probei de schif 2 fără cîrmaci a campionatului mondial feminin de canotaj de la Lucerna !... Pe culoarul patru, echipajul României, alcătuit din **Cornelia Neacșu** și **Marinela Ghiță.** Plecare puternică, în tempoul celorlalte ambarcații aflate în concurs, apoi — de la jumătatea pistei — detașare metru cu metru de principalele adversare. Evoluție spectaculoasă, **medalie de aur !...** A șasea oară — anul acesta — pe cea mai înaltă treaptă a podiumului, dacă avem în vedere și regatele de la **Moscova, Duisburg, Snagov, Pancearevo** și **Poznan.**

Barca de aur a fost antrenată de prof. **Stelian Petrov.** Pe fete l-a patru, echipajul Românei, alcătuit din **Cornelia Neacșu** și **Marinela Ghiță.** Plecare puternică, în tempoul celorlalte ambarcații aflate în concurs, apoi — de la jumătatea pistei — detașare metru cu metru de principalele adversare. Evoluție spectaculoasă, **medalie de aur !...** A șasea oară — anul acesta — pe cea mai înaltă treaptă a podiumului, dacă avem în vedere și regatele de la **Moscova, Duisburg, Snagov, Pancearevo** și **Poznan.**

Barca de aur a fost antrenată de prof. **Stelian Petrov.** Pe fete l-a selectionat încă din școală, în 1969, recomandîndu-le clubului **Metalul București** ca sportive de perspectivă. Medaliatele de la Lucerna au biografii apropape asemănătoare : **Cornelia Neacșu,** născută la 10 aprilie 1954, muncitoare la secția locomotive-montaj a uzinelor „23 August", sportivă la clubul Metalul; **Marinela Ghiță,** tot bucureșteancă, născută în secția antrenorului Petrov, născută la 25 ianuarie 1955, operatoare-piese radio la I.P.R.S. Băneasa.

Ieri, Cornelia Neacșu și Marinela Ghiță au fost prezente pe Snagov pentru a participa la campionatele republicane de canotaj-viteză. Le-am găsit la „Baza nouă", revenite după o cursă pe lac. Un dublou perfect, mai puțin pregătit să răspundă unor întrebări. Și totuși :

CORNELIA NEACȘU : *Credeam în victorie, eram sigură că vom cîștiga, cursa era însă deschisă, măsura 1000 de metri, sute de lovituri de rame, ascunzișuri tactice prin care noi, fără prea multă experiență, ne puteam pierde. Am învins și acum sîntem fericite. Firește, ne vom pregăti și în continuare pentru „mondialele" de anul viitor, ultima mare întrecere înaintea Jocurilor Olimpice, la care sperăm să urcăm pe podium.*

STELIAN PETROV : *Desigur, sînt mîndru de succesele fetelor. Marinela și Cornelia au meritat această victorie, au muncit mult pentru ea, cu seriozitate și răsplata nu a întîrziat. Le întrevăd un palmares frumos în viitor, fiind modestia. Apoi, puterea de muncă, sincronizarea în barcă și viteză — lucruri indispensabile celor mai mari performeri.*

O barcă de aur, într-adevăr de mare viitor.

V. Tf.

POLOIȘTII ROMÂNI POT ASPIRA LA UN LOC SUPERIOR

● **Jucătorii noștri — lipsiți de vigoare în multe finaluri de partidă**

● **Moralul labil și insuficiențele de ordin fizic au împiedicat echipa română să urce în clasament**

La cel de al 13-lea campionat european de polo, formația **României** a ocupat — ca și în urmă cu 4 ani, la Barcelona — poziția a VI-a (din 16 participanți). De altfel, în afara reprezentativei ungare (locul I), doar cea olandeză a reușit, după patru ani, să mai urce o treaptă pe scara valorilor europene.

Acum, cînd emoțiile s-au risipit, ne putem întreba fără prea mari emoții : **putea echipa țării noastre să obțină un clasament mai bun ?** Fără îndoială că da. Și această concluzie ne este confirmată de cîteva specialiști prezenți la Viena : **D. Gyarmaty,** antrenorul echipei ungare : **„România — o echipă ambițioasă, care nu te lasă să răsufli. Merita un loc mai bun". V. Orlici,** antrenorul selecționatei iugoslave : **„Nu l-am văzut pe românii lucînd așa de bine de la „Cupa Jadran" din 1971. Noi am avut o mare șansă cîștigînd în fața lor, în ultimele trei secunde, un meci ca și pierdut".** Iar **P. Gerard** scria în ziarul L'Equipe: **„Printre numeroasele incidente de arbitraj ar trebui să subliniez cele două, ale căror victimă a fost echipa României, lezată prin decizii contestabile luate la masa oficială".**

Pe ce se bazează aceste afirmații și multe altele ? Să recapitulăm cîteva momente : 3—4 cu Italia și două goluri anulate, ultimul cînd cronometrul păsînd mai arăta trei secunde de joc ; 5—6 cu Iugoslavia după ce în ultimele 2 minute conduceam cu 5—3, Nastasiu a ratat un penalty ! ; 5—5 cu U.R.S.S. și un gol anulat cînd cronometrul oficial indica min. 19,59 ; 3—4 cu Olanda printr-un gol primit de la centru în min. 19.42.

Cu foarte puțină atenție în finalurile amintite și fără reaua credință a unui cronometror austriac, teoretic, formația țării noastre mai putea adăuga la activ cîteva puncte, care i-ar fi conferit chiar și o medalie. Practic, însă, sportivii noștri nu au găsit tăria morală de a susține pînă la sfîrșit lupta lor, au cedat uneori și de apărat. **Se pot reproșa însă** defensivei române cîteva momente de neatenție în finaluri de reprize (ultimele 5 secunde) cu Ungaria, Spania, Iugoslavia, U.R.S.S., Olanda, cînd a primit goluri evitabile.

În ofensivă, principala lacună o considerăm neglijarea contraatacului, fapt care a redus la jumătate timpul de atac al echipei. Nesatisfăcător a fost și procentajul concretizării situațiilor de superioritate. Lipsită de aportul lui D. Popescu (accidentat) pe aripa dreaptă, echipa a mizat în finalizare doar pe aripa stîngă (C. Nastasiu, Ștefănescu, Ghiță), astfel că acțiunile sale au putut fi mai ușor anihilate de adversari. Moralul labil al unor jucători (în special Nastasiu), deficiențele de ordin fizic (Olac, Schervan, Slăvei) au privat echipa de vigoarea necesară izbînzii în finaluri echilibrate. Din teama de a nu greși, unii jucători au greșit exact în momentele hotărîtoare. Am putea reproșa, de asemenea, și antrenorilor **C. Vasiliu** și **P. Niculescu** cîteva schimbări neinspirate în meciurile cu echipele Iugoslaviei și Olandei.

Cum s-au comportat cei 10 jucători (Frățilă n-a fost folosit) ? **Fl. Slăvei** a fost unul dintre cei mai buni sportari ai campionatului ; **C. Rusu** — viguros în apărare și eficace în atac (locul II în clasamentul golgeterilor cu 15 p) ; **Gh. Zamfirescu** — util pînă în momentul accidentării (meciul cu Iugoslavia) ; **A. Nastasiu** — jucător de bază (atac și apărare) pînă la penalty-ul din partida cu Iugoslavia, după care a devenit de necrezut ; **V. Rus** a făcut multe lucruri bune în atac ; a greșit, însă, pase decisive și ca apărător este mai slab ; **A. Scherban, L. Răducanu, I. Slăvei** au muncit mult, uneori cu folos, dar n-au depășit nivelul mediu ; **I. Olac** — sub nivelul general al echipei ; **G. Novac** — prea puțin folosit.

UNGARIA	42—24 (57%)	36—14 (38%)	12—11	16 (32%)
U.R.S.S.	34—17 (50%)	43—16 (37%)	10— 9	20 (44%)
IUGOSLAVIA	43—27 (63%)	47—21 (44%)	8— 7	11 (24%)
OLANDA	33—14 (42%)	27—13 (48%)	12— 9	10 (37%)
ITALIA	34— 7 (20%)	47—21 (44%)	11—10	8 (32%)
ROMÂNIA	36—14 (38%)	42—16 (38%)	10— 7	7 (25%)
SPANIA	36—11 (30%)	21—11 (52%)	4— 3	13 (48%)
R.F.G.	40—14 (35%)	35—16 (45%)	3— 3	5 (22%)

In ordinea coloanelor : 1) numărul situațiilor de superioritate și de jucători marcate ; **2)** numărul situațiilor de inferioritate și al golurilor primite ; **3)** penalty-urile executate și transformate ; **4)** numărul golurilor înscrise din acțiune.

În concluzie : **echipa României are posibilități de a aspira către poziții fruntase în polo-ul continental.** Pentru aceasta ea va trebui ca pînă la J.O de la Montreal să se pregătească la un nivel superior, folosind mai bine decît la Viena calitățile celor mai multi dintre jucători. **Antrenorilor nostri le revine misiunea de a pune accent pe pregătirea fizică, pe educarea jucătorilor într-un spirit permanent combativ,** dînd astfel golaș-ului românesc o reprezentativă mai bună decît cea de astăzi, atît de ușor în fața obstacolelor.

Adrian VASILIU